

страйниа рѣчи, като вакъръ, катъръ, Къбъръсъ, и дрѹги такиба. Отъ пѣрвите който са Бѣлгарски не можеме да отвѣгнеме отъ ніодъ, разбѣлко ги изоставиме со всѣмъ отъ мѣзикатъ-си, коѣ то є некозможно. Или ако ги пишеме съ дрѹга нѣкол бѣкъла, като н. п. що ги писватъ нѣкои тѣко, карпа, мѣрдамъ бѣркамъ, и проч. или тѣко карпа, мѣрдамъ, и проч. или сосъ з, тѣко карпа мѣрдамъ, бѣркамъ. Но пѣрвото є съетенъ трѹдъ сир. а, съ краткала отъ горе, каквото може лѣсно да се докаже, и сѣкой може самъ да познае бѣзъ доказателство, а вѣро то сосъ з є безпѣтно, защо то є безгласна (или каквото ѕ наричатъ старите грамматикиописатели приправногласна) и защо єдна и тѣлжде бѣкъла да бѣде и гласна и безгласна; а вѣрите можатъ да ни потрѣбуватъ да ги оѣпотребляватъ за изслѣдие на нѣкои наши необыкновенни рѣчи. Като н. п. мѣдъ, по Тѣрски се вѣка вакъръ (защо то всѣкїи Бѣлгаринъ знае що це да се рече вакъръ, ма-каръ и да є чужда рѣчъ, а млацъна знаатъ мѣдъ.) тѣко и мѣдънъ сосѣдъ, вакъренъ со-сѣдъ. Вѣде же и, островъ Кипрскій, вѣка се по Тѣрски Вѣбръсъ. Островъ Хіосъ, вменѣвалъ по Тѣрски Сакъзъ. Чѣрната вода, коѧ то